

Lejegyezni, hangszalagra, képmagnóra rögzíteni, tárgyait múzeumokba menteni lehet és kell, de öntörvényű rendszerként, élő *egésként* ma már nem őrizhető meg a népi kultúra – sokrétű, új életünkben *városan is keressünk új funkciót neki*. És, mert művelődésünket – szórakozásainkat a népi „tisza forrás” csak kiegészíti (erre valóban szükség van!), de nem helyettesítheti: tegyük ezt a közösen sajátunknak kijáró szeretettel, de elfogultság nélkül.

Egyed Emese

egyetemi hallgató

(Művelődés, 1978/8. 18., 44.)

Táncház: Ma este a Monostori Művelődési otthonban soronkívüli táncház. Napirenden a székelyudvarhelyi Táncház Fesztiválon való részvétel előkészítése.²⁵ (Igazság, 1978/221. 2. – 1978. szeptember 19., kedd)

Táncházak seregszemléje Székelyudvarhelyt

Mind többet hallani-olvasni a városi táncházak terebélyesedéséről, népszerűségéről, fokozódó szerepéről az ifjúság öntevékeny művelődési-művészeti életében, s íme, most szombaton és vasárnap sor kerül a városi táncházak első találkozására. A kezdeményezés és a rendezés a székelyudvarhelyi városi KISZ Bizottság és az Ifjúsági Klub érdeme. A két napig tartó fesztivál keretében vasárnap délelőttre tudományos ülészakot iktattak közbe. Az előadássorozatot követő és kísérő megbeszélések, viták, eszmecserék remélhetőleg nagy segítséget fognak nyújtani a táncházak további munkájában.

25 Az első székelyudvarhelyi táncházatalálkozó kolozsvári „készületeiről” olvashatunk Könczei Ádám naplójában is. 1978. szeptember 14., csütörtök: „ $\frac{1}{2}$ körül, 8 után a monostori műv. H.-ba, senki – cédula: a táncház felfüggesztve mára – persze. Jönnek mások – Árpiék 4 fiatal barátja (Kostyák Attila is: 3 fiú s 1 leány, mind a 3 dohányzik). Mondom, addig szóba se állok velük... eltapossák, kiselőadás..., kapnak rajta. A táncház-seregszemlééről. Kedden? Vas.? póttáncház. Busszal és gyalog K.[allós] Zolthoz. – buzai és visai vendégek. Tőviről hegyire mindent megbeszélünk, közben szól a magnó. Moldvából, Lészpedről is kellene hívni, és Lujzikalagorból (5 km-re Bákótól), talán Demse segít.” 1978. szeptember 18., hétfő: „Csomagolok 1.30 körül: kispostára; az Igazsághoz hirdetni a kedd esti soron kívüli táncházat (a műv. otth. ig. nem találtam, szóltam Sigmondnak). A szerkesztőségben TV-felvétel (Gáll Ernő...) [...] Bakóval [beszélék] (Demsénével), majd Székkel (Harangozó-néval). A körlevél ügyében is minden megyével [...]” Lásd Könczei Csilla (szerk.): *Házatlan csiga. Könczei Ádám naplója 1943–1983*, Kolozsvár, 1998. 339–340.

Ott lesznek a csíkszeredai barozdások és az udvarhelyi venyigések, de bízunk abban, hogy méltó módon fognak hozzájárulni a Kolozs megyeiek is. A tervek szerint a bodzafások és ördögsekeresek, a táncház városi és városra ingázó fiataljai mellett kiváló mérái, széki, visai és szováti táncosok, muzsikások és dalosok is részt fognak venni ezen az első – és remélhetőleg egyúttal a nyitányt is jelentő – táncház-sereg-szemlén.

Könczei Ádám

(Igazság, 1978/224. 2. – 1978. szeptember 22., péntek)

Kérdésekkel, tervekkel megrakottan...

Plakát hirdette Székelyudvarhelyen az elmúlt héten: szeptember 23–24-én a székelyudvarhelyi municípiumi KISZ-bizottság és a Siculus Ifjúsági Klub rendezésében sor kerül az első országos táncháztalálkozóra.

A kétnapos rendezvényen Kolozs megye is képviseltette magát: mérái, széki, visai és szováti táncosok, énekesek, zenészek jöttek el Székelyudvarhelyre, valamint a kolozsvári táncház tagjai.

Ha most kedvünk tartaná, mi, Kolozs megyeiek, elégedettek lehetnénk, hiszen elmondották e találkozó résztvevői, hogy a mienk az úttörő érdeme, s a kolozsvári táncház tevékenysége példaképpen hozható fel másoknak. Ám, dicsekedni nemcsak azért nem érdemes, mert sértené az illendőséget, de azért sem, mert a tudományos ülészakon elhangzottak rávilágítottak arra is, hogy sok még a tennivaló e spontánul kibontakozó s lényegében még a spontenitás szakaszában lévő mozgalom valóban hatékonyra és szervezetté tételében. Legelőször is szakmailag felkészült táncirányítókra, úgynevezett „kezesekre” (a táncokat betanítókra) lenne szükség. Zenei téren – általában – nincsenek különösebb problémák, hiszen mindenhol akad egy-egy együttes, amely szívesen muzsikál a városi táncházakban is. Itt van Kolozsváron például a Bodzafa, az Ördögseker vagy a Harmat együttes. Az előbbi kettő szerepelt az udvarhelyi találkozón is. Tagjaik – Székely Levente, Kostyák Alpár, Porzsolt Antal, illetve Sepszi Dezső, Sinkó András, Könczei Árpád – mind a zeneművészeti főiskola hallgatói, akik kellő szakmai felkészültséggel is rendelkeznek ahhoz, hogy nemcsak színvonalasan muzsikáljanak, de az értékes népdalt kiválaszthassák a népies és műdalok tömkelegéből. A tánc esetében, sajnos, ez még csak elvárás. Volnának pedig Kolozsváron is táncszakemberek! Akik éppen úgy eme egészséges, népi kultúránk fogyatkozó kincseit megőrző, összegyűjtő mozgalom, igyekezet mellé állhatnának, mint például neves folklórkutatóink, kik közül Jagamas János professzor, Almási István, Kallós Zoltán, eljöttek erre a találkozóra, s értékes dolgozataikkal, tanulmányaikkal segítettek hozzá egyes kérdések megértéséhez és tisztázásához.